

Георги Жадовъ.

ЗНАМЕТО

Цѣлунахъ те, знаме свещено,
Въ мъгливия утрѣненъ часъ,
Цѣлунахъ те, клетва за вѣрность.
На тебе азъ дадохъ тогасъ!

И тръгнахъ съ другаритѣ бойни
Да гониме врага заклетъ, —
И бихъ се съсъ него, и свято
Запазихъ азъ своя обѣтъ.

Цѣлунахъ те, знаме свещено,
И въ боя побѣдно развѣхъ,
И въ лютитъ кървави битки
Надъ тебе азъ винаги бдѣхъ!

Притискамъ те, знаме свещено,
До свитѣ мощни гърди
И гордъ съмъ, че смѣло изпълнихъ
Завѣта на храбри дѣди!...

Ромжискитѣ плѣнници въ София.

Наведени, дребни и блѣди,
Вървѣха тѣзъ хищни съсъди,
Като че съ години не яли,
Като че отъ гроба станали,